

Var inte för ivrig

Söndagen den 17 januari var det Bibelns dag och jag fick som prästvigningsgåva överta den tjocka illustrerade familjebibeln av min mor. Jag började omedelbart bläddra bland kända texter och fann fantastiska illustrationer som säkert har hjälpt människor att tolka berättelserna. Många gånger blir jag förvånad över hur nära Bibelns berättelser ligger dagens erfarenheter. Bibeln slår en bro genom tiden om man bara låter berättelserna få landa i våra egna liv. Jag är så klart tränad i att upptäcka detta men låt mig ge ett exempel som jag tror är enkelt att förstå.

I inledningen av Paulus brev till församlingen i Rom kan man, förutom de inledande hälsningarna, upptäcka en glädje och tacksamhet över att han har kristna bröder och systrar även i Rom. Det som är slående är hur ivrig Paulus är. För en ovan läsare kanske det inte är så tydligt, men hans iver att få resa till Rom, och träffa de kristna där och förkunna evangeliet bland dem, lyser igenom.

Visst är väl det en känsla som går att känna igen? En del av oss har det där ivriga draget. Vi blir lite för ivriga ibland. Vi vill att allt ska hända på en gång. Man blir så ivrig att inget annat går att tänka på. Men snart inser man att det bara är att vänta. Det går inte att skynda på den där resan eller det där andra som ska hända.

Så är det för Paulus och så är det för oss andra. Det är ett mänskligt villkor som möter oss i Bibeln genom tiden och rummet. Jag blir särskilt träffad av den här texten just nu eftersom jag också har varit ivrig men tvingats vänta. Det har inte gått att skynda på utan det har fått ta den tid det har tagit att bli präst. Men nu är jag framme vid den hållplatsen. För det är bara en hållplats. Resan går vidare precis som den gjorde för Paulus.

Resan med Bibeln går också vidare genom historien. För ungefär 500 år sedan kom Bibeln på svenska för första gången och sedan dess har Bibeln översatts flera gånger och fått lite modernare språkdräkt. Bibeln är fortfarande den mest spridda boken i hela världen. Den finns i väldigt många hem och den läses dagligen av alla slags människor. Men det kan vara lite krångligt att läsa texterna om man inte har ”nycklar”. Dels handlar det om att man måste förstå vilken slags text man läser. För Bibeln är inte *en* slags text. Man kan jämföra det med att läsa en roman eller en bruksanvisning till tvättmaskinen. Man läser inte de texterna på samma sätt. Så är det också med Bibeltexterna, du läser inte berättelserna om Jesus på samma sätt som du läser Psaltaren.

Om man läser exempelvis Markusevangeliet, som är det kortaste och äldsta evangeliet om Jesus, så kan man fastna i detaljer och saker som man inte förstår. Oftast handlar det om substantiven. Alltså saker och platser och annat som är rent tidsbundet. Det första kapitlet bjuder på saker som är okända för mig. *Kamelhår, sandalremmar, floden Jordan, öken, skriftlärd*a. Begrepp som får mig att fastna och inte känna igen mig. Men läser jag istället verben så känner jag genast igen mig. För verben, de skiljer sig väldigt lite mellan årtusendena.

Jag läser om människor som *lämnar* sina hem. Hur de *följer* Jesus och hur de *går*. Plötsligt är jag mitt i berättelsen. Det går att identifiera sig med saker som människor gör trots att de befinner sig långt borta i både tid och rum. Läger man dessutom till adjektiven, det vill säga de där orden som beskriver hur något är så får man ytterligare en bild som är begriplig.

Det här är några användbara tips eller ”nycklar” till dig som vill läsa i den Bibel som du med stor sannolikhet har hemma. Har du ingen Bibel, och känner att du skulle vilja läsa den så finns den som ”App” helt gratis på 1 514 språk. Om du hellre vill ha en ”riktig bok” så kan du kontakta mig.

Den som har läst en stund och kanske även fått hjälp att hitta nya nycklar kommer att upptäcka att Bibeln genomgående talar om ”ett hopp”. Man hittar det i Gamla testamentet och i evangelierna och i de andra texterna i Nya testamentet är det ännu tydligare. Det finns ett ljus i mörkret även i den djupaste dal och Kristus är den som visar vägen. Han är ljuset och han är vägen.

I våra gudstjänster läser vi så gott som alltid ur Bibeln, böckernas bok, och man upptäcker ständigt nya saker i de gamla texterna. Men de kräver läsning och tolkningsnycklar och ibland gott om tid.

Trevlig läsning och kom ihåg att inte bli för ivrig. Man kan inte förstå allt på en gång.

Lars Frisk, präst i Västanfors Västervåla församling
epost: lars.frisk@svenskakyrkan.se